

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Methodus utendi hoc exercitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

neatur amare creditorem, qui ab ipso majorem recepit debiti remissionem. Ita vos eo debetis amplius amare Deum, quo plura peccata remisit. Demum quis vobis sancta perlegerit Evangelia, ipsa scaterere adverteret excellentissimis documentis ex rebus sensibilibus deductis: Ubi videlicet divinus Magister & Salvator noster Jesus Christus considerationes spirituales circa ea omnia, quæ sub sensus cadunt, efformat. Id quod faciebat non solum, ut nos ad divinam hanc Philosophiam, quasi manducaret; sed & ipse pro seipso per scientiam acquisitam hoc exercitio utebatur, etsi modo infinitè eminentiore ac divino. Quadam enim die Apostolis ipsum urgentibus ut manducaret, eo quod jam altæ in meridiem processissent horæ, atque ipse ex itinere multum fatigatus esset, ille respondit: *Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.*

Joan. 4. 32.

Methodus utendi hoc exercitio.

EX iis, quæ diximus hactenus, facile est unâ ex parte intelligere excellentiam hujus exercitii, quia ipse Dei Filius eo voluit uti; ex alterâ verò parte illius facilitatem, quia ad illius usum nullâ opus est violentiâ aut capitis contentione, sed sufficit habere propositum ex omnibus faciendi fructum, quo concepto, corde esse debemus suaviter recollecto. Deindeque in earum rerum, quæ occurrerint, occasione formare debemus devotum aliquem conceptum, simplicem, non distortum, suavem non violentum, affecti-

*Quomodo
fit elevatio
cordis*

affectivum non curiosum, facilem ac quasi naturalium non à longè petiturum. Conceptus hinc simplex, suavis ac devotus tandem argumentum erit elevationis cordis. Atque ista est tota methodus, quam in hac sancta Philosophia tenere debemus.

per considerationem creaturarum.

Diximus primò, conceptus ex creaturarum occursum formandos esse debere simplices, non distortos; alioquin enim insipidi forent ac sine fructu. Atque iste defectus est quorundam qui animum intendunt, nescio quibus sublimissimis speculationibus sine ratione ac fundamento conceptis, qui quidem defectus cavendus plurimum erit: Hoc enim non est hac Philosophia uti sicut oportet.

Conceptus debent esse simplices ac naturales.

Non potest autem esse difficile formare conceptus simplices ac naturales, quia cum nihil in mundo sit, quod non vel ad Deum referatur vel ei opponatur, nihil est facilius, quam animum nostrum simpliciter in Deum inclinare, ubi ea occurrunt, quæ ad Deum referuntur; vel concipere horrorem eorum, quæ nos ab ipso avocant, in contuitu eorum quæ ei opponuntur. Exemplum ejus quod ad ipsum refertur, accipe:

Quomodo facile queamus formare considerationes spirituales circa quamcumque rem.

S. Ignatius Loyola cum nocte quadam illustriore cælum plenè stellatum conspiceretur: ait: *Quàm sordet mihi tellus, cum cælum aspicio.*

Primum exemplum.

Exemplum ecce aliud illius, quod Deo adverbatur.

In vitis Patrum refertur, Abbati Pambo-
ni aliquando cum aliis Religiosis civitatem
versus iter instituenti occurrisset curiosius

Secundum exemplum.

EXOR.

ione

adornatam levioris notæ mulierem. Illâ visâ sanctus Abbas plorare cæpit, qui cur ploraret à Fratribus interrogatus respondit : duo esse, quæ lacrymas ei cicerent. Primum esse fœminæ istius perditionem, alterum suam et negligentiam, quia, inquebat, tam sollicitè exornare animam meam virtutibus, ut placeat Deo, non contendo, quàm ista fœmina connititur exornare corpus suum, ut hominibus placeat. Ex istis duobus exemplis videri potest, quâ ratione quibusvis in occasionibus formare quis possit conceptus simplices, faciles & absque ullo prorsus artificio.

*Vitanda
conatio.*

Diximus secundò, illos esse debere *suaves, non violentos*, neq; procul petitos. Ferè enim nunquam velle debemus objecta ista querere extra nos, ut illorum beneficio ad Deum attrahamur, hoc enim nimium esset in varia distrahi atq; extroverti potius, quàm internâ fovere recollectionem. Verùm satis est internam retinere dispositionem ad recipiendam instructionem atq; inspirationem Spiritus sancti ad sanctè circa illa, quæ nobis sponte suâ occurrunt, philosophandum. Quod si post maturam ac suavem animi applicationem nulla nobis oboritur cogitatio, nullatenus violentiam nobis inferre debemus, ut aliquam volentes nolentes concipiamus. Sed satis erit, si Dei haud immemores circa aliud quodpiam aspirationem aliquam ad ipsum eliciamus.

*Vitanda
curiositas.*

Diximus tertio, conceptus hujusmodi esse debere *affectivos non curiosos*. Id enim discriminis hanc inter Philosophiam divinam atque illam humanam intercedit : quod hæc

sc-

scopum alium non habet, quàm notitiam rerum, proindeque semper sit plena curiositatis; at illa, qua de agimus, non aliò collimat, quàm ut cor sancto quodam affectu permoveat. Ea propter satis ei quandoque est notitia objecti sui generalior, quin ad minuta descendat ac particularia, quia illa satis est animo in Deum inclinando. Exempli gratia intuendo pulchrum aliquem florem vel cœli arcum, animus non insistit distinguendis coloribus aliisve circumstantiis, quibus res istæ exornantur; sed satis ei est videre objectum hoc esse pulchrum: atque etiam esse opus Dei, pro quo ipse mereatur laudari atque amari.

Praxis istius exercitii.

Verùm enim verò ut omnia prædicta in praxin redigamus, supposito cor esse inflammatum desiderio Dei (sine hoc enim quidquid dicturi sumus, fructus omnis expers erit) ubi quis viderit cœlum tam pulchrum adeoque exornatum, potentiam admirabitur Creatoris: aut certè considerabit ipsum esse æternæ felicitatis nostræ locum, quò proinde affectuosè suspirabit.

2. Considerando motum illius adeò ordinatum atque uniformem, cursum solis, tempestatum variationem, atque uno verbo cunctarum creaturarum egregium illum ordinem dicere poteris:

Domine Dominus noster: quàm admirabile est nomen tuum in universa terra. Psal. 8.2.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum; Lunam & stellæ que in fundasti. ibidem v.4.

Quia